

Underbilag I.

Den overordentlige Kommission
af 8. August 1914.
Sukkerudvalget.

København, den 24. Marts 1919.

I Fortsættelse af de Møder, der i Slutningen af forrige og Begyndelsen af indeværende Aar har fundet Sted i Indenrigsministeriet angaaende Sukkerroevælden og Sukkerproduktionen i 1919—20, er der ført Forhandlinger mellem Roedyrkerne og Sukkerfabrikkerne om en Fastsættelse af Priserne for Sukkerroer.

Under disse Forhandlinger stillede Dyrkerne overfor Fabrikkerne Krav om en garanteret Pris, medens Fabrikkerne under de forhaandenværende Forhold kun turde tilsige Dyrkerne en Pris, der stod i Forhold til de Sukkerpriser, der kunde opnaas for Aarets Produktion.

Efter at Roedyrkerne og De danske Sukkerfabrikker havde meddelt Kommissionen, at de ikke paa egen Haand kunde finde et Grundlag, der sikrede Sukkerproduktionen her i Landet i Aaret 1919—20, er der i Kommissionens Sukkerudvalg ført en Række Forhandlinger med det Formaal for Øje at skabe den fornødne Sikkerhed i saa Henseende.

Under de stedfundne Forhandlinger har man overfor Dyrkerne af Sukkerroer fremsat den Tanke at sætte Sukkerroepreisen i Forhold til den Pris, der opnaaedes for andre Afgrøder, fornemmelig Hvede og Byg af samme Aars Høst. Selv om Roedyrkerne ikke kunde afvise det naturlige i en saadan Prisansættelse, blev det dog fremhævet — ogsaa fra Repræsentanter for Det tekniske Landbrugsudvalg —, at Produktionsomkostningerne betød langt mere for Sukkerroer end for de Afgrøder, som der kunde blive Tale om at sætte Sukkerprisen i Forhold til. Der maatte derfor i hvert Fald fastsættes en vis Minimalpris for Roerne, en Minimalpris, der af Dyrkerne krævedes fastsat ret nær ved den Pris, der var Dyrkernes Mindstefordring under Forudsætning af fast Pris, nemlig 4 Kr. 80 Øre pr. hkg. Da Sukkerroedyrkerne endvidere fastholdt Kravet om en fast tilsikret Pris som deres principale Ønske og neppe vilde have opgivet denne Fordring, uden at der ved Gennemførelsen af ovennævnte Forslag om en med andre Afgrøder varierende Pris var givet dem saadanne Garantier, at man paa Forhaand maatte have Grund til at antage, at de ikke herigennem blev stillet ugunstigere, accepterede Udvalget Tanken om at tilraade, at der garanteredes Dyrkerne en fast Pris for Sukkerroer af Høst 1919.

Som nævnt var den af Sukkerroedyrkerne forlangte Mindstepris 4 Kr. 80 Øre pr. hkg en Fordring, der begrundedes med, at Prisen for indeværende Aar, med den ved Kornlovens § 12 tilsagte Præmie, vilde komme op paa 4 Kr. 90 Øre pr. hkg, medens Produktionsomkostningerne for 1919 snarest maatte siges at ville komme til at ligge over det foregaaende Aars. Tre Faktorer vilde her særlig gøre sig gældende: En stedfunden Forhøjelse af Jernbanefragterne, stigende Priser for Kvælstofgødning og eventuelle Stigninger i Arbejdslønnen. For at kunne nøjes med Prisen 4 Kr. 80 Øre pr. hkg, maatte man da have visse Tilsagn, og navnlig maatte det tilsikres, at Jernbanefragterne for Roer ikke yderligere forhøjedes inden Kampagnens Afslutning, og at det saa vidt muligt søgtes forebygget, at Arbejdsudgifterne forøgedes.